

Og så siger ministeren, at det her ønsker amterne. Nå ja, det er muligt. Det er nok Amtsrådsforeningen, der synes, det er en god ide. Men så kunne jeg spørge: Hvad ønsker patienterne? Har man spurgt dem? Kunne man f.eks. tage 100 eller 200 hørepatienter ud og så spørge dem, hvordan de synes, det her skulle fungere i praksis?

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Tom Behnke for anden omgang.

Tom Behnke (FP):

Det fremgår af forslaget, at almindelige ørelæger kan inddrages, hvis amterne vil, men almindelige ørelæger er ikke det samme som audiologer. Hvis man med det her vil inddrage ganske almindelige ørelæger, så svarer det til, at man tager en privatpraktiserende huslæge og sætter ham til at foretage hjerteoperationer. Det ville man aldrig gøre. Der skal ekspertise til. Det er jo ikke som for 20 år siden, hvor man med en stor stjerneskruetrækker fra værktøjskassen kunne justere lidt på det. I dag er det finmekanik, som kræver en lang og særlig uddannelse. Og derfor er det forkert at sige, at der skal være tale om private ørelæger; der skal være tale om private audiologer.

Og det skriver ministeren jo også selv i sit forslag i bemærkningerne til § 1, nr. 1, hvor der står:

»Beslutningskompetencen vedrørende støtte til høreapparater er således her lagt til de audiologiske afdelinger, hvilket hænger sammen med, at det er personalet på de audiologiske afdelinger, som har den faglige ekspertise, der er nødvendig for at kunne vurdere, om en høreudsættelse kan afhjælpes ved brug af høreapparater ...« osv.

Altså: Forslaget er i sig selv selvmodsigende og lægger hele tiden op til, at amterne endelig skal passe på, at de ikke inddrager de private.

Ministeren siger så, at der skal være mere lempelig adgang for private. Men hvad betyder det, at der skal være mere lempelig adgang? Det er et diffust begreb, som enhver kan bøje, som man har lyst til.

Hvorfor sidestiller man ikke høreapparater med alle andre hjælpemidler? Når det gælder alle andre hjælpemidler, kan man få lov til at gå til private og andre og hjemtage forskellige hjælpemidler. Det, man så kan få refunderet, er det, som kommunen ellers ville have givet for hjælpemidlerne, hvis det var kommunen, der

skulle have leveret det. Det fremgår klart og tydeligt, hvis ellers kommunen har en aftale, og hvis der ikke foreligger nogen aftale, så kan man få det fulde beløb refunderet.

Når det kan lade sig gøre på alle andre hjælpemiddelområder, hvorfor kan det så lige nøjagtig ikke lade sig gøre for høreapparaternes vedkommende? Det er der ingen logisk forklaring på. Vi savner i hvert fald stadig væk, at ministeren siger noget om det her.

Jeg synes, det er synd, at det i det ideologiske korstog, man kører, skal være amterne. Det skal være det offentlige. De private skal endelig holdes ude. Og man tager i den situation de hørehæmmede som gidsler, hørehæmmede, som skal gå i månedsvis og vente på at få et høreapparat, folk, der går så længe og venter, at de måske endda ryger ud af arbejdsmarkedet. Men det ideologiske korstog skal føres, og den ideologiske fane skal holdes højt.

Jeg synes, det er synd, og jeg synes, det er synd, at ministeren ikke kan svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Nu er et af problemerne faktisk, at der stort set ikke findes privatpraktiserende audiologer. Et af problemerne er faktisk, hvordan man egentlig har defineret det. Det fremgår af et af de svar, der er givet til Socialudvalget. Og – også sagt til hr. Poul Nødgaard – Landsforeningen til Bedre Hørelse har jo været meget optaget af at værne om den ordning, man har i dag, som jo er berømmet som en af verdens bedste ordninger til at sikre, at folk får en ordentlig hjælp på det her område.

Et af problemerne ved slet og ret at lade det være op til folk selv at gå hen og efterspørge et høreapparat og få det tilpasset er altså, at det ikke giver sikkerhed for, at man får det bedste høreapparat. Og det er en af grundene til, at den landsforening, som netop består af brugerne, når nu hr. Poul Nødgaard spørger, om vi har spurgt brugerne, har været meget optaget af, at der ikke må ændres for meget ved den ordning, vi har i dag.

Jeg synes, at hr. Tom Behnke skulle tage det som en imødekomme, at man er med til at rejse et problem, som der nu bliver taget fat på at få blødt op, og at der nu bliver en mulighed for at bruge andre end de audiologiske afdelinger. Så kan man jo altid senere hen diskutere, om man skal gå videre, som Venstres ordfører også siger, men jeg synes, at det i højeste grad er